

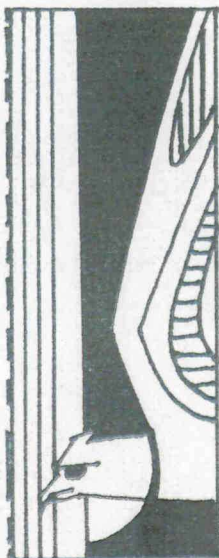

ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΕΤΟΥΣΗ

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ
ΟΝΗΣΙΛΟΣ

Ποιήματα

Λεμεσος - Κύπρος 1989.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Ηματιά σου πώς με κοιτάζει με παράπονο
μέσα στο χρόνο! ...

Τα δύο γαλανά σου διάφανα μάτια
ψάχνουν αέναα να βρούν το πρόσωπο
της καταιγίδας.

Κι' είχαμε — θυμάσαι — μαζί μεγαλώσει
με το τραγούδι εκείνης της Επανάστασης.

Μας ανέβαζε δύο πήχες ψηλά
το κομματιασμένο κορμί εκείνου του αετού
στα σπλάχνα μέσα του Πενταδάκτυλου
που πεισματικά ψαχούλευε να γράψει
τους τελευταίους του στίχους
και με το εκτιναγμένο του χέρι
κτυπούσε δυναμικά πιά
την κατάκλειστη
πόρτα της ελευθερίας — επί τέλους —
ν' ανοίξει.

Θεσσαλονίκη
1.3.1988

Η ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ.

Η μνήμη σου με καίει.

Φευγαλέα οράματα
μορφές του παρελθόντος
γεγονότα
σκηνές
τριγυρνάτε
σμήνη μαύρων πουλιών στον ύπνο μου.